

[Indenrigsministeren.]

kom med en ejendommelig Bebrejdelse over for mig, idet han sagde, at nu havde han, sidste Gang denne Lovgivning var til Behandling her i Tinget, anmodet mig om de fornødne Oplysninger om, hvilke Beløb Staten havde sat ind paa disse Omraader, men jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem havde Trang til at sige, at jeg havde som sædvanlig ikke svaret paa det, man ønskede Oplysninger om, og nu maatte han virkelig gentage dette Ønske. Jeg siger, at det er dog en ganske ejendommelig Bemærkning til mig, naar jeg erindrer, at da Udvalget i Fjor blev nedsat, efter at det ærede Medlem havde stillet det Spørgsmaal til mig her i Folketinget, da blev der paa Udvalgets Foranledning den 19. Februar 1935 afgivet fuldkommen detaljerede Oplysninger angaaende, hvilke Midler Staten er inde med i Boligbyggeriet.

Er det virkelig Tilfældet, at det ærede Medlem Gang paa Gang ulejliger Indenrigsministeriet med store Undersøgelser, og naar jeg saa sender Skrivelserne frem, læser det ærede Medlem dem ikke? Det er fuldkommen urimeligt. Jeg maa virkelig være berettiget til at forlange, at ærede Medlemmer læser de Skrivelser, som man anmoder om skal sendes fra Indenrigsministeriet, og i alt Fald som Minimum, at man ikke, hvis man ikke læser dem, bagefter bebrejder mig, at jeg ikke har givet de fornødne Oplysninger.

Det ærede Medlem siger, at jeg i denne Forbindelse havde udtalt, at Statens Ofre til Boligbyggeriet ikke vilde vise et lysteligt Billede. Man skal selvfølgelig altid være forsigtig med at sige bestemt, hvad man har sagt et Aar tilbage, men jeg tør næsten sige med Sikkerhed, at det Citat kan ikke være rigtigt. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at, hvis det ærede Medlem ser efter, vil han se, at jeg har sagt, at Statens Ofre til Boligbyggeriet med Hensyn til Statsboligfonden ikke vil vise et lysteligt Billede. Det er rigtigt. Ingen har hørt, at jeg nogen Sinde her i Rigsdagen har rost Statsboligfondens Virksomhed. At denne Virksomhed i Begyndelsen af 1920'erne var en dyr Historie for Staten, kan enhver overbevise sig om ved at se paa den aarlige Finanslov. Men det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Lov til at fremføre som noget afskrækkende over for et Lovforslag som det, jeg her har fremsat, idet jeg føler mig overbevist om, at den Administration, som har fundet Sted siden 1933, har været saa forsvarlig, som det overhovedet er muligt at føre en saadan Administration fra Statens

Side vedrørende det private Boligbyggeri. Jeg vil altsaa tro, at det ærede Medlem henlyder til den Bemærkning, jeg har fremsat angaaende Byggeriet i Henhold til Statsboligfondsloven.

Jeg skal udtrykke Haabet om, at vi ved en Forhandling i Udvalget meget hurtigt vil kunne blive enige om en Lovgivning af den Art, som her er foreslaet.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne begynde med at sige, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at Administrationen af denne Lov har været god og fornuftig. Jeg har ogsaa Indtryk af, at man i de senere Aar har taget alle de Hensyn, som kunde tages til de Laantagere, som mødte. Den Ros, som tilkommer Ministeren, skal han have, for jeg tror, dette er rigtigt.

Den højtærede Minister sagde, at Lejen i Boligforeningernes Huse laa 20 pCt. under Lejen i de Lejligheder, der kan fremskaffes ved det private Byggeri. Det tror jeg ikke er rigtigt. Der er ingen anden Kontrol med Hensyn til Leje end Efterspørgsel og Tilbud, og det har en Overgang været saaledes, at Efterspørgselen var større end Tilbudet, men det er ved at forandre sig nu. Derfor staar vi sikkert overfor, at der nu vil komme saa mange Lejligheder, at Lejen gaar ned, og her er jeg ikke klogere, end at jeg tror, at her tager man nogenlunde ens paa det inden for Boligforeningerne og inden for det private Byggeri. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister fremskaffe Bevis for den Udtalelse, han kom med, som jeg ser, at man ogsaa har fremsat i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man kan fremskaffe Lejlighederne 20 pCt. under det, de private kan fremskaffe dem til.

Endvidere sagde den højtærede Indenrigsminister, at Valutakontoret førte en Slags Kontrol med Byggeriet her i Landet, og at dette kun var gavnligt. Hertil vil jeg gerne sige: Der sker ogsaa noget andet, højtærede Indenrigsminister; der sker ogsaa det, at man fjerner Konkurrencen med Hensyn til de Byggematerialer, som skal anvendes. Det gør Valutakontoret, saa der er ikke Tvivl om, at man fordyrer Boligbyggeriet ganske unødvendigt ved at være saa karrig, som man er, med Valutatildeling til dem, der vil bygge.

Vi har det saaledes herhjemme for Øjeblikket, at vi ikke kan faa Træ til Byggeri udefra, og Landbrugsministeriet har sørget for, at det danske Træ blev fordyret klækkeligt, hvilket jeg ogsaa nævnte i min første Tale. Der er endvidere util-